

AYNI ANDA FAZLA GERÇEKLİK

AYNI ANDA FAZLA GERÇEKLİK

Aşırılık Olarak Delilik, Görü Olarak Delilik

Bana deli dediler.

Bir kereden fazla.

Bazen çok düşündüğüm için.

Bazen çok hissettiğim için.

Ve bazen sadece şeylere başka bir açıdan baktığım için.

Zamanla anladım ki delilik, çoğu zaman sınıflandıramadığımız şeye taktığımız etikettir.

Tapınağın kullandığı aletin aynısı.

Bir kategori ata.

Bir etiket bul.

Bir adamı, zaten bildiğin şeyin daha küçük bir sürümüne dönüştür.

Kelime yüzyılla birlikte değişir.

İşlev değişmez.

Yine de aşırı duyarlılıktan doğan bir delilik türü vardır.

Aşırı sorgulamadan doğan.

Derinliği olmayan yüzeyleri kabul edememekten doğan.

Delilik, düşüncenin dilden daha hızlı koştuğu bir odadır.

Duyguların hepsinin bir anda geldiği yer.

Kalbin kapılarını kapatamadığı yer.

Oradan geçen hiç kimse değişmeden çıkmaz.

Çünkü bir şey görmüştür.

Ve görülmüş olan görülmemiş hâle getirilemez.

Birçok kişi deliliğin zekânın karşıtı olduğuna inanır.

Ben ikna olmuş değilim.

Bazen ikisi yakın akrabadır.

Bazen delilik, son sınırına ulaşan zekâdır.

Artık kapsanamadığı nokta.

Fazla bağlantı gördüğü yer.

Fazla anlam.

Aynı anda fazla gerçeklik.

Ve bu olduğunda dil artık yetmez.

Kusurlu bir çevirmen olarak geriye yalnızca jest — ya da sessizlik — kalır.

Bu, odanın yarısı.

Dışarıdan bakıldığında aşırılıktır.

İçeriden bakıldığında bambaşka bir şey.

Az kişinin fark ettiği bir bölge vardır.

Kaosla berraklık arasında uzanır.

Yarayla anlayış arasında.

Çöküşle yeniden doğuş arasında.

Ben ona berrak delilik diyorum.

Orada bağlantılar görünür hâle gelir.

Maskeler düşer.

Ayrıntılar konuşmaya başlar.

Açıklaması zordur.

Hiç yaşamamış olanlar onu kafa karışıklığı sanır.

Gerçekte tam tersidir.

Fazla berraklıktır.

Aynı anda gözlemlenen fazla gerçeklik.

Berrak delilik içinde yaşayanlar kaybolmuş değildir.

Sadece başkalarının henüz ulaşmadığı yerlerden geçiyorlardır.

Bir keresinde hiç zamanında ödeme yapmayan bir müşteriyi ziyaret ettik.

Gecikmeleri onu sürekli vadesi geçmiş hesaplar listesine geri döndürüyordu.

Kredi müdürü bile işin içine girdi.

Milano'dan geliyordu.

Daha analitik.

Daha akılcı.

Daha az duygusal.

Yine de müşteri dinlemiyordu.

Zaman geçti.

Bir gün onunla yeniden karşılaştım.

Dedim ki:

"Tebrikler. Adınız artık vadesi geçmişler listesinde değil. Sonunda herkes gibi oldunuz."

Bana baktı.

Gülümsedi.

Ve cevap verdi:

"Sevgili dostum, bir daha bak. Beni görmediysen, orada olmadığım anlamına gelmez."

O anda bir şey anladım.

Berrak delilik, var olmayanı görmek değildir.

Herkes başka yere bakarken var olanı görmektir.

Aşırılık ve görü iki ayrı oda değildir.

Aynı odadır; hangi kapıyı kullandığınız ona hangi adı vereceğinize karar verir.

Ona delilik diyenler dışarıda duranlardır.

Odayı tarif etmiyorlar.

Formatı savunuyorlar.

Ve format, onun dışında yaşayan hiç kimseyi bağışlamadı.

Ferdinando

© Ferdinando Frega. All Rights Reserved. Officially registered and protected under United States Copyright Law.